

OROSZLÁNY 70 ÉVE

A bezárt bányák városa lettünk,
pedig, csak 70 év telt el felettünk.
Vége a vágatok hosszú sorának,
vége Oroszlány hősi korszakának.
A várost, mit a szén tett naggyá,
s hol tegnap még zajlottak széncsaták,
mára nyugdíjba küldték a bányászt az ostobák.
Hol sok bányász már végleg a föld alá költözött,
de még ki él, helyét nem találja
a Nap sugarai között.
Az Ő kezük által lett város szülővárosom
szűkebb hazám.
Kezük gyümölcsétől lett
meleg a kazán.
Nem törődve vele,
hogy a körülmény mostoha
Ők naponta mélybe szálltak,
hogy a családnak legyen szép otthona.
Hányszor de hányszor dolgozott,
a városért a brigád,,,
Kommunista szombaton épített uszodát.
Nem volt széthúzás balra vagy jobbra,,,,
Vidámparkot épített sok bányászkező
az Öreg dombra.
Aztán még sok óvodát s iskolát.
vájártanulóknak bentlakásos tanodát.
E város, az Ő verejtékükből épült
s ha Ők nem lesznek, mivé lesz végül ,,?
Bányászok! Szakmátoknak becsületét kivívtátok,
mindezért néha a Sorsot is
magatok ellen kihívtátok !
Ki már elhunyt annak fizetsége az örök emlék,
Nektek élőknek meg,,,,
egy emlékmű csille a fizetség !
Én, nem tehetek itt igazságot,
de Ti bányászok, jó ha tudjátok,
Minden verejték cseppetek köszönöm Tenéktek !
S azt, hogy Ti bányászok, mit is tetteket
én, még sokszor elmondom az eljövendő népnek !
Bányászok voltatok, bizakodók és bátrak,
kik porban, sárban, melegben helytálltak.
Kik élték a bányászok küzdelmes életét
naponta ezerszer volt próbájuk kőkemény.
S a bánya mint a Pokol nyelt el sok életet

hősöket, kiket már örökkön föld temet.
S mit kaptak életükért, oly kevés !
Némi gyász, s egy kevés elismerés...!
Ti pedig, kik a bányákat eltemettétek !
Kellene, hogy érezzétek,
nincs ennél borzalmasabb vétek !.
S művetek után maradtak,
megtört bányász emberek,
kiknek élete lassan leperreg !
És megmaradtak, ők... !
A gáz és villany díjbeszedők !
S bányásznapon az emlékezés koszorúit
a sok büszke bányászkező helyett,
szomorú arcok viszik, kiknek egyetlen óhaja,
bús keserű sóhaja, önmagukat is eltemetni,
e könnyörtelen világból elfutni végleg !
Elfutni onnan, hol tegnap még,
élte verejtékes, de büszke bányászéletét,
Elfutni onnan, hol nem mondják ki többé
a bányász nevét,
onnan, hol nem köszönnek többé:
" Jó szerencsét !
Ki életét bányászként élte le,
gyári munkásnak átképezni nehéz!
De a bányász génjeibe kódolva a szorgalom,
a várost nem lepi majd kosz és penész!
Oroszlány már 70 éves, de jó alapra épült!
Gyár épült itt, sok kis üzem,
a város túlél és majd újra szépül!
Ha megkérdeznék e város mit jelent nekem?
Mondanám: ez szülővárosom,
hol kezdtem az életem.
Ez az a hely, hol leéltem 55 évet,
volt olyan mi átkozott volt,
de többségében szép lett.
Itt volt bölcsődém, hová hajnalonta
a nyakában vitt édesapám,
s itt volt mire jól emlékszem,
a Malomsori szép óvodám.
Itt áll az az iskola hol a betűvetést tanultam,
s itt voltak az ünnepek,
ahol oly sok verset szavaltam.
Szóval, ha megkérdeznék,
e 70 éves város mit jelent nekem,
mondanám Oroszlány e város
az egész életem!

Itt tanultam ki a szakmám,
itt jártam munkába,
Erőműbe, Cipőgyárba,
vagy a majki, XX-as aknába.
Itt voltam boldog, itt voltam szomorú,
itt volt édesapám sírjánál,
kezemben halotti koszorú.
Itt voltam szerelmes,
s lettem boldog apa,
itt mondták ki ...
- " válasszon el titeket ásó és kapa ".
Itt épült fel házam
amin oly sok rokon dolgozott,
itt neveltem fiamat,
ki sok örömet okozott.
Itt váltam gyermekből felnőtt férfivá,
ha kérdeznék e város mit jelent...?
- Mindent!
Ezt mondanám.
S bár mára már,, bezárva mind a bánya,
s a kas nem süvít, nem zajos,
kihalt minden tárna,
hogy pár év múlva, kinek lesz ez emlék,,?
– Talány! -
De én maradok örökkön gyermeked -
Szeretett,, gyűlölt,, városom:
Oroszlány.
A város lakóiban büszke bányásszív dobog,
ezért Oroszlány lobogója még sokáig büszkén lobog!

Jelige: Bányász szív